

עפ"ג 24825-03-25 - מאג'ד אבו זראקי נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

עפ"ג 24825-03-25

לפני:
כבוד השופט יוסף אלרון
כבוד השופט עופר גרוסקופף
כבוד השופטת גילה כנפי-שטייניץ

המערער:
מאג'ד אבו זראקי
נגד

המשיבה:
מדינת ישראל
ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בירושלים ב-ת"פ 39723-12-22 מיום
26.2.2025 שניתן על ידי השופטת ת' בר-אשר
כ' תמוז התשפ"ה (16.7.2025)
עו"ד
עו"ד פלג ינון
עו"ס סיון קוריס
תאריך ישיבה:
בשם המערער:
בשם המשיבה:
בשם שירות המבחן:

פסק-דין

השופט יוסף אלרון:

1. לפנינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטת ת' בר-אשר) ב-ת"פ 39723-12-22 מיום 26.2.2025, בגדרו נגזר על המערער עונש של 22 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. זאת, בגין הרשעתו במספר עבירות ובהן עבירות נשק.

תמצית כתב האישום המתוקן בשנית

2. כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן בשנית, ביום 6.12.2022 בשעה 4:00 המערער נסע ברכבו כשהוא נושא עמו אקדח חצי אוטומטי מסוג D.D.G (להלן: הנשק), שבו מחסנית ו-12 כדורים בקליבר 9 מ"מ. באותה העת, משטרת ישראל הקימה מחסום משטרי והמערער נדרש לעצור בו לבדיקה.

בשלב זה, כשהמערער הבחין במחסום המשטרתי, האיץ את רכבו ונמלט במהירות. המערער המשיך במנוסתו על אף קריאות השוטרים במערכת הכריזה ובצופר המשטרתי. בעודו נמלט, זרק את הנשק ואת המחסנית שנשא עמו מחלון רכבו. בהמשך, המערער נעצר משהגיע לדרך ללא מוצא בקרבת ביתו, אך סרב להזדהות בפני השוטרים.

בגין האמור, יוחסו לו עבירות של נשיאת נשק לפי סעיפים 144(ב) רישא ו-144(ג)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); נשיאת אביזר נשק לפי סעיפים 144(ב) סיפה ו-144(ג)(1) לחוק; שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק; ושתי עבירות של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק.

עיקרי גזר דינו של בית המשפט המחוזי

3. המערער הורשע בעבירות שיוחסו לו על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית.

4. בית המשפט המחוזי בגזר דינו עמד על הערכים המוגנים שבבסיס העבירות שבהן המערער הורשע, וקבע כי פגע בהם "לכל הפחות במידה בינונית". בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, צוין לחומרה, בין היתר, כי המערער לא רק נשא עמו נשק, אלא גם החזיק מחסנית תואמת עם כדורים זמינים לשימוש. בהקשר זה, צוין כי במעשיו של המערער גולם פוטנציאל נזק רב. עוד הודגש, כי המערער לא פעל בלהט הרגע על מנת להימלט מהשוטרים, אלא באופן "סדרתי".

נוכח האמור, ולאחר שניתנה התייחסות למדיניות הענישה הנוהגת, נקבע כי מתחם העונש ההולם הוא בין 22 ל-44 חודשי מאסר בפועל.

5. בגדרי מתחם העונש ההולם, בית המשפט המחוזי שקל לקולה, בין השאר, את הודאתו של המערער; היעדר עבר פלילי לחובתו; נסיבותיו האישיות; ושיתוף פעולה מצדו עם שירות המבחן. באשר להליך שיקומו, צוין כי המערער השתתף באופן מצומצם יחסית במסגרות טיפוליות, חרף חלוף הזמן מאז שוחרר ממעצר. בהמשך לכך, נקבע כי על אף המלצת שירות המבחן שלא להשית על המערער עונש מאסר בפועל, ולמרות שהלה "מבקש להעלות את חיו על מסלול תקין", טעמי השיקום בעניינו אינם מצדיקים חריגה לקולה ממתחם העונש ההולם.

בשקלול האמור, בית המשפט המחוזי גזר על המערער עונש של 22 חודשי מאסר בפועל; 10 חודשי מאסר מותנה לבל יעבור עבירת נשק או ניסיון לעבור עבירה כאמור, למשך 3 שנים; 4 חודשי מאסר מותנה לבל יעבור עבירות של הפרעה לשוטר, תקיפת שוטר, שיבוש מהלכי משפט או ניסיון לעבור עבירות כאמור, למשך 3 שנים; וקנס כספי בסך של 7,000 ש"ח.

תמצית טענות הצדדים בערעור

6. לטענת המערער, העונש שבית המשפט המחוזי גזר עליו מחמיר עמו, ומכאן ערעורו על עונש זה. בכלל זה, נטען כי לא ניתן משקל מספק להודאתו, לגילו הצעיר וליתר נסיבותיו האישיות. המערער הוסיף וטען, כי תסקירי שירות המבחן מלמדים על הליך שיקומי חיובי בעניינו. בהמשך לכך נטען כי שיקולי השיקום בנסיבות העניין מצדיקים חריגה לקולה ממתחם העונש ההולם, כך שמן הראוי היה להשית עליו עונש מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות. זאת, בהתאם להמלצותיו הקודמות של שירות המבחן ולהמלצתו העדכנית בהליך דן.

מנגד, בא-כוח המשיבה ביקש לדחות את הערעור תוך שסמך ידיו על גזר דינו של בית המשפט המחוזי, ובכלל זה עמד על חומרת עבירות הנשק. עוד הדגיש, כי שיקולי השיקום אינם מצדיקים הקלה במקרה דן.

דיון והכרעה

7. הלכה ידועה היא כי ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בעונש שגזרה הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים בהם נפלה טעות מהותית ובולטת בגזר הדין, או כאשר העונש שנגזר חורג במידה קיצונית ממדיניות הענישה הנוהגת (ע"פ 53668-11-24 מוחתסב נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (23.6.2025)). כפי שאפרט להלן, המקרה שלפנינו אינו נמנה על מקרים חריגים אלה.

8. בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן הרבה של עבירות הנשק, המסכנות את שלום הציבור ומהוות קרקע פורייה לביצוע פעולות עברייניות נוספות העלולות להוביל לכדי פגיעות בגוף ובנפש (ע"פ 2571/24 מדינת ישראל נ' שאהין, פסקה 7 (19.5.2025)). נוכח שכיחותן של עבירות אלו, הדגשתי פעם אחר פעם כי על בתי המשפט לנקוט מדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה הכוללת הטלת עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא (עפ"ג 70738-04-25 אסרף נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (18.6.2025) (להלן: עניין אסרף)). על מדיניות זו לחול גם במקרה דן.

9. עיון בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית מלמד על התנהלותו העבריינית של המערער. הלה נשא עמו נשק מוכן להפעלה בו הייתה תחמושת תואמת, ותוצאות השימוש בו עלולות היו להיות קטלניות - לא פחות מכך. הדברים אמורים על אחת כמה וכמה משהמערער הפקיר את נשקו ואת המחסנית התואמת ברשות הרבים. יתרה מכך, המערער בחר שלא לעצור במחסום המשטרתי לבדיקה, ואף הגדיל לעשות, האיץ את רכבו על מנת להימלט במהירות. מטבע הדברים, במעשים אלו גלומה סכנה ממשית לחיי השוטרים שביקשו לבצע את מלאכתם נאמנה, כמו גם למשתמשי הדרך האחרים שנקלעו

לנתיב נסיעתו. אם לא די בכך, המערער פעל באופן מובהק לשיבוש מהלכי משפט כאשר השליך את הנשק והמחסנית מחלון רכבו.

10. בשים לב לחומרת מעשיו של המערער, אף נסיבותיו האישיות אינן מצדיקות הקלה נוספת בעונשו. פעמים רבות שבתי וצינתי כי "על בתי המשפט לבכר את האינטרס הציבורי שבהרתעת הרבים והיחיד, על פני נסיבותיו האישיות של עבריין הנשק" (עניין אסרף, פסקה 12). בית המשפט המחוזי מיקם את עונשו של המערער בקצהו התחתון של המתחם, תוך שנתן משקל ממשי לנסיבותיו האישיות, ובכלל זה להליך שיקומו. בעשותו כן, מיצה את כלל ההקלה לה זכאי המערער בגין נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

11. אדגיש, כי גם בתסקירי שירות המבחן ובהמלצתו האחרונה להליך שיקומי אין כדי לשנות ממסקנתי. בית משפט זה ציין לא אחת כי המלצת שירות המבחן אינה אלא המלצה שנועדה לסייע במלאכת גזירת הדין, וכי שיקולי השיקום אינם "חזות הכל" (ע"פ 6624/23 ביסאן נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (19.5.2024)). קביעות אלו נכונות ביתר שאת במקרה דנן, משהשיקום המצוי בראש מעיינינו בימים אלו הוא "שיקום המרחב הציבורי המדמם כתוצאה מעבירות נשק בלתי פוסקות והשימוש העברייני בנשק חם" (ע"פ 4077/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (28.7.2022)). מכל מקום, בית המשפט המחוזי לא החמיר עם המערער משמיקם את עונשו בקצהו התחתון של המתחם, ומובן כי בנסיבות העניין שיקול השיקום אינו מצדיק חריגה לקולה ממתחם זה.

12. סיכומם של דברים: העונש שנגזר על המערער מתחשב בכלל הנסיבות המקלות בעניינו, ורחוק מלהחמיר עמו; משכך, אין הצדקה להתערבותו.

אציע אפוא לחברי ולחברתי כי נדחה את הערעור.

יוסף אלרון
שופט

השופט עופר גרוסקופף:

אני מסכים.

עופר גרוסקופף
שופט

השופטת גילה כנפי-שטייניץ:

אני מסכימה.

גילה כנפי-שטייניץ
שופטת

הוחלט כאמור בפסק דינו של השופט יוסף אלרון.

ניתן היום, ט' אב תשפ"ה (03 אוגוסט 2025).

גילה כנפי-שטייניץ
שופטת

עופר גרוסקופף
שופט

יוסף אלרון
שופט